

skerne ogsaa skulle være forsikrede uden for selve Fiskerigerningen, naar de for Eksempel sejle ud med lystrejsende. Fiskeren staar i saa Tilfælde noget uden for Erhvervets Ramme, men jeg vil, som sagt, gerne være med til ogsaa da at faa ham inden for Rammen. Om det lykkes er jeg imidlertid ikke sikker paa.

Med Hensyn til Lovforslagets knappe Form deler jeg den Mening, at det vist ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde det yderligere. Hvad der mangler maa henvises til den Vedtægt, som efter § 4 skal udarbejdes af Arbejderforsikringsraadet og Indenrigsministeren i Forening. Jeg haaber, at disse to Faktorer ville kunne magte denne Opgave og altsaa angive de nærmere Former, under hvilke Forsikringen skal finde Sted.

I Anledning af de statistiske Oplysninger, som Betænkningen indeholder, og om hvilke den ærede Ordfører rigtigt bemærkede, at de ikke skrev sig fra det statistiske Bureau men andetsteds fra, vil jeg gerne, da det ikke er uden Interesse, give nogle Oplysninger, som jeg i de aller sidste Dage har faaet fra Statens statistiske Bureau. Jeg gør det saa meget hellere, som de i Virkeligheden i alt væsentligt bekræfte de Tal, der, saa vidt jeg ved, fra Fiskeriforeningens Side i Fjor kom Udvalget i Hænde. Det er altsaa blevet mig opgivet, at der i Aaret 1897 i Kongeriget under Fiskeriarbejdet omkom 31 Mænd, hvoraf 9 ugifte, i 1898: 24, hvoraf 3 ugifte. For saa vidt den ægteskabelige Stilling ikke har været angiven efter Ulykestilfældet, har jeg regnet vedkommende blandt de gifte, og der er nogle Tilfælde af den Slags. Det vil altsaa sige, at gennemsnitlig er der omtrent 20 gifte aarlig i disse 2 Aar, som ere omkomne ved Drukning. Men desuden er der i Aaret 1897 paa Stranden opdrevet Ligene af 29 Mænd og i 1898 af 33, af hvilke sikkert nogle have været Fiskere, uden at man har kunnet oplyse det. Hvis man af denne Grund sætter 30 i Stedet for 20, skulde 30 altsaa være det Antal gifte Fiskere, som drukne om Aaret i Kongeriget, og Udgiften efter dette Lovforslag vilde i saa Fald komme til at dreje sig om 70,000 Kr. aarlig. Imidlertid ere Færøerne ikke indbefattede i de Tal, jeg nylig meddelte. For Færøerne har man en Statistik for Tiaaret 1884—95. I disse 10 Aar er der druknet 79 ugifte, 48 gifte Mænd og 4 Enkemænd, i alt 131. Det er 13 om Aaret, hvoraf mellem 4 og 5 gifte, altsaa henved $\frac{1}{6}$ af Antallet i Kongeriget. Dette

vilde altsaa svare til en Udgift af omtrent 10,000 Kr. aarlig for Færøernes Vedkommende. Derefter skulde Udgifterne ved Dødsfald efter Lovforslaget under de ugunstigste Forudsætninger kunne ansættes til omkring 80,000 Kr. aarlig for 7,200 gifte Fiskere, hvoraf ca. 35 druknede. Herved ser jeg dog bort fra Invaliditet hos Fiskerne, idet jeg gaar ud fra, at Invaliditet vistnok vil være en Sjældenhed, idet Døden vil være Reglen. Hvis nu de 7,200 gifte Fiskere, som findes i Landet, indtraadte i den frivillige Forsikring, vilde de med 5 Kr. hver komme til at betale 36,000 Kr. i Præmier, Statskassens Bidrag skulde saa efter den af Direktøren for Statistisk Bureau opstillede Sandsynlighedsberegning næppe blive under 25,000 Kr., under de gunstigste Forudsætninger, og ikke over 50,000 Kr. aarlig. Det er en Beregning, som falder temmelig nøje sammen med, hvad Udvalget er gaaet ud fra, uagtet det støttede sig paa Oplysninger og Tal, hentede andetsteds fra.

Jeg behøver ikke at udtale mig videre om den ærede Ordførers Foredrag, idet han talte paa et stort Udvalgs Vegne, der er kommet til fuld Enighed i denne Sag. Jeg finder kun Anledning til endnu at tilføje, at jeg ligesom hidtil paa Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen skal gøre mit bedste, for at der kan komme et Lovgivningsresultat ud af dette Arbejde til Fordel for de Medborgere, man altid baade fra det ene og andet Parti og i den ene og den anden af Rigsdagens Afdelinger har vist den største Interesse, nemlig vor Fiskerbefolkning.

J. Hage: Det gør mig ondt, at den højtærede Minister saa bestemt maatte tage Afstand fra det, som Ministeren kaldte det, Fremtidsperspektiv, som jeg havde til-ladt mig at henvise til. Jeg tilstaar, at skønt jeg oftere har hørt den højtærede Ministers Udtalelser desangaaende, har jeg dog ikke faaet den Opfattelse, at alt hvad der hedder Ulykkesforsikring eller Assurance af det offentlige skulde være afsluttet med den af Ministeren gennemførte Forsikring for den farlige Industri og med denne Fiskerassurance. Jeg har ikke haft den Opfattelse af den højtærede Ministers Udtalelser, og det gør mig meget ondt, at den nu skal forstaas saaledes, da jeg havde troet, at Ministeren var tilbøjelig til at gaa videre, at han havde saa megen Interesse for disse Spørgsmaal, at han mente, at man ogsaa kunde komme til Forsikring for andre, der vare stillede omtrent paa samme